

בע"א (כפר סבא) 66730-11-20 - גוד לאק רנט א-קאר בע"מ נ' עירית כפר סבא

בע"א (כפר-סבא) 66730-11-20 - גוד לאק רנט א-קאר בע"מ נ' עירית כפר סבא
בע"א (כפר-סבא) 66730-11-20
גוד לאק רנט א-קאר בע"מ

נגד

עירית כפר סבא

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בכפר-סבא
[18.01.2021]

כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז

ע"י עו"ד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להישפט בגין דו"חות חניה - הודעות קנס.

המבקשת היא חברה עוסקת בהשכרת ומכירת כלי רכב. לטענת המבקשת היא מקבלת מדי שנה דו"חות רבים בגין עבירות המבוצעות על ידי מחזיקי כלי הרכב, ודואגת להסב אותם על שם המחזיקים שביצעו את העבירות. נטען כי חלק נכבד מהדו"חות אינם מתקבלים כלל, או מגיעים לכתובת הדואר של המבקשת באיחור ניכר של חודשים כאשר לא ניתן לבצע עוד הסבה.

לטענת המבקשת הדו"חות נשוא בקשה זו לא התקבלו אצלה מסיבה שאינה תלויה בה, ולא עקב הימנעותה מלקבלם. לטענתה חודשים לפני הגשת הבקשה נודע לה באופן אקראי על קיום חוב אצל המשיבה, והיא פנתה אל המשיבה במטרה לברר את מהות החוב ולהסדירו. המבקשת טוענת כי במשך חודשים הובטח לה כי נציג המשיבה יצור עמה קשר, אולם עד למועד הגשת הבקשה לא יצר מי מטעם המשיבה קשר עם המבקשת. מהבקשה עולה כי ביום 23/11/20 המבקשת קיבלה הודעה מאת הבנק אודות עיקול. לטענת המבקשת היא אינה מחזיקה בחלק מהדו"חות פיזית, כיוון שלא נתקבלו, אולם נודע לה על הדו"חות לאחר שקיבלה פירוט דו"חות ממחלקת החניה של המשיבה.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי העוסק, בין היתר, בבקשה להישפט באיחור קובע כי: "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

סעיף 229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה." (ההדגשה אינה במקור).

הבקשה שבפני הוגשה ביום 26/11/20, והיא מתייחסת לארבעה דו"חות חניה שמספריהם: 19658970, 62817275, 62582572, ו-62817275.

מסתבר כי ביום 4/12/18 הוגשה בקשה להארכת מועד להישפט המתייחסת לאחד הדו"חות, והוא דו"ח מספר 62817275, וזאת במסגרת בע"א 7688-12-18. באותו הליך הורה בית המשפט למבקשת לצרף מסמכים שלטענתה צורפו לבקשת ההסבה שלכאורה שלחה. המבקשת לא צרפה את המסמכים הנ"ל, גם לאחר מתן הזדמנות נוספת על ידי בית המשפט לעשות כן, ואף לא פנתה באופן אחר לבית המשפט. על כן, בקשת הארכת המועד נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 30/1/19. על החלטה זו לא הוגש ערעור. אשר על כן, ומשלא מצאתי כל ממש בהתייחסותה המאוחרת של המבקשת לעניין זה, הרי שלגבי אותו דו"ח קיימת החלטה חלוטה. משכך, אין מקום לדון כעת בטענות המבקשת לגבי דו"ח זה. יתר על כן, באותו בע"א 7688-12-18, כנספח לתגובת המשיבה מיום 31/12/18, צורפה טבלה בה פורטו כל הדו"חות, שהיו קיימים באותה עת אצל המשיבה על שמה של המבקשת. מעיון בטבלה עולה כי מופיעים בה גם כל שלושת הדו"חות האחרים אליהם מתייחסת הבקשה הנוכחית. במצב דברים זה, הרי שבפני המבקשת בא דבר קיומם של שלושת הדו"חות הללו בסמוך לאחר מועד הגשת התגובה בבע"א 7688-12-18, כאשר אין זה מעלה או מוריד אם בפועל ידעה על כך, או שלא ידעה על כך מכיוון שעצמה עיניה בדבר השתלשלות ההליך אותו יזמה. הנה כי כן, וכאשר גם כאן לא מצאתי כל ממש בהתייחסות המאוחרת של המבקשת לעניין זה, יוצא כי המבקשת פנתה לבית המשפט בהליך הנוכחי כשנתיים לאחר המועד שבו יודעה על שלושת הדו"חות. משכך, בשום אופן לא ניתן לומר כי הבקשה הנוכחית הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה להגשה במועד. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה להישפט באיחור לגבי כל ארבעת הדו"חות, ומורה על חידוש הליכי הגביה, ככל שיהיה בכך צורך.

נוכח תוצאה זו, יש מקום לחייב המבקשת בהוצאות המשיבה. בקביעת סכום ההוצאות יש להביא בחשבון לא רק את הקדשת הזמן מצד המשיבה להיזקק לטענות המבקשת, אלא גם את העובדה שהמדובר במקרה חריג שבו נעשה ניסיון למקצה שיפורים ביחס להליך משפטי קודם, תוך הסתרת דבר קיומו מבית המשפט. על כן אני מחייב את המבקשת בהוצאות המשיבה בסך של 5,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 18/4/21. המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים, ותקופת הערעור תימנה החל מהמצאה. ניתנה היום, ה' שבט תשפ"א, 18 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.